Enderrock | | Actualitzat el 26/10/2017 a les 12:00

The Unfinished Sympathy: «Fa molt de temps que el rock és una cosa residual»

Entrevistem Eric Fuentes, líder de la banda, que protagonitza un dels retorns més esperats de la temporada

The Unfinished Sympathy | Arxiu BCore

Hereva del rock i el punk dels noranta, la banda barcelonina **The Unfinished Sympathy** torna a agafar les guitarres vuit anys després per tornar a buscar les notes, ritmes i atmosferes que els fan vibrar. *It's a Crush* (Bcore, 2017) és un retorn reconeixible i de gestació casolana. Entrevistem el cantant de la banda, Eric Fuentes, sobre la nova etapa del grup.

***It's a Crush* (Bcore, 2017) és el vostre primer disc des del 2009. Com s'ha tornat a trobar la banda?**
Eric Fuentes: Quan nosaltres vam plegar el 2010 ho vam fer d'una manera definitiva i no hi havia cap intenció de reprendre-ho en el futur. A més, estàvem tots il·lusionats amb els nostres projectes respectius. Però ens vam reunir el 2015 per tocar a la festa del 25è aniversari de Bcore, i el concert ens va donar molta energia. La gent va respondre molt bé. Vam veure un públic jove que mai ens havia vist en el seu moment però que havia estat escoltant els nostres discos, i se'ns va encomanar el seu entusiasme. Aleshores vam anar agafant una dinàmica de grup que va fent concerts, sabent que teníem un repertori de cançons clàssiques que la gent recordava. Això va coincidir amb un moment en què tots per separat teníem una mica d'espai a les agendes per fer-ho, i jo ja feia temps que escrivia cançons noves. Per tant, sabent que **Unfinished** estava en actiu, vaig anar lligant caps. Ho véiem difícil, però de mica en mica i pas a pas tenim el disc acabat.

Se us ha fet estrany tornar, o ha estat un procés natural?
Ha estat un procés totalment imprevist i d'improvisació permanent. Normalment quan estàs en una dinàmica de grup tendeixes a fer les coses més estructuradament, però nosaltres ja no la teníem des de feia molts anys, i per tant havíem de veure com treballàvem junts un altre cop. Ha estat una barreja divertida i curiosa. I és molt guai perquè d'alguna manera **Unfinished** té unes característiques de so, d'intensitat i de concebre la música que ràpidament ens han costat molt poc de retrobar.

El vostre repertori ha quedat marcat a la ment de moltes persones, i ja tenen una edat. No és sorprenent trobar-vos amb un públic rejovenit?
Sí, és el factor que més ens ha cridat l'atenció positivament. Nosaltres som un grup de rock que està totalment arrelat en l'escena punk i post-hardcore, però creiem que el rock, en general, quan crida l'atenció sol tenir el seu màxim interès en la gent jove. Com que nosaltres hem envellit, donàvem per descomptat que el nostre públic seria com nosaltres, gent una mica nostàlgica del passat. Però resulta que no, que per als xavals de 20 anys som un grup absolutament vigent. Són a les primeres files donant-ho tot, i des de la rereguarda s'ho miren els puretes com nosaltres. Els dos gaudeixen a la seva manera i a nosaltres ens agrada veure la conjunció i poder connectar amb uns i altres.

Vau editar amb la discogràfica BCore i després amb Subterfuge. El retorn però el feu també tornant a BCore.
Amb el disc acabat hi havia diverses opcions sobre la taula, però és molt habitual per nosaltres passar per la botiga de Bcore i parlar amb en Jordi Llansamà, perquè és amic de tots. Ell és un entusiasta com sempre i li feia il·lusió que si Unfinished fèiem alguna cosa fos sota el seu paraigües. I simplement per això l'hem triat a ell, i tenim la sensació que estem a casa com sempre havíem estat. L'etapa de Subterfuge va estar molt bé, perquè vam conéixer nous horitzons, vam entrar en contacte amb l'indie espanyol? Però ara quadrava perfectament fer-ho així.

Suposo que després de tots aquests anys, ja sabeu com us agrada treballar.
Sí, exacte. Hi ha segells discogràfics que tenen com a objectiu buscar l'èxit comercial sistemàticament, que tenen una visió de què triomfarà? Però no és el que busquem ara mateix. Simplement volem tenir una vida de grup tranquil·la i agradable. No volem equiparar excessivament l'atenció ni del circuit en directe ni dels mitjans? El nostre interès no és petar-ho, sinó treballar d'una manera casolana i agradable amb la gent amb qui ens coneixem i tenim confiança.

Com a rocker de la vella escola, quin creus que és el paper de la música rock actualment?
No em sembla que hagi canviat en excés en els últims 15 anys. Hi ha molta gent que diu que ara el rock ja no interessa a ningú i que a tothom només li interessa el trap. Jo crec que no és així, però que el rock ja fa molt de temps que és una cosa residual. A Catalunya el rock no ha estat mai important. Es va pretendre que fos important a principi dels 90 amb la moguda institucional del rock català, però per mi allò no té gaire valor artístic. I el rock que es fa de manera *underground* sense pretensions comercials, sinó simplement per gent que té certa actitud i li agrada utilitzar la música per expressar la seva ràbia, el seu descontentament, la seva agressivitat? Tot això segueix igual, amb la millora que la gent jove d'avui dia té un accés a la cultura musical i als instruments musicals molt més gran que fa 30 anys.

S'ha democratitzat l'instrument musical?
Conec nois que tenen entre 15 i vint-i-pocs anys que tenen un domini acollonant i que escolten música molt interessant. Si abans tocar era una cosa una mica prohibitiva o elitista, avui dia és molt fàcil tenir una guitarra elèctrica i aprendre a tocar-la. Per tant, el rock que fa la gent jove cada cop és més ric perquè cada cop té més assumides i superades coses que la gent més antiga estàvem descobrint.

Creus que heu anat obrint la vostra música cap a ports més accessibles per a un públic més ampli?
?La veritat és que no. Utilitzem molt poc la part racional del nostre cervell a l'hora de fer música. Ens agrada ser molt raonables a l'hora de comunicar el nostre discurs, però alhora l'espai de la creació musical ens permet entrar de ple en el món sensorial i de les emocions. I quan treballes amb material sensorial, aplicar-hi raons per dir "això ho farem més d'aquesta manera perquè així tindrem aquest resultat" no té cap sentit.